

půl unce. Je možno že cestující obchodníci ze severu a z jiných stran, skupující staré ozdoby, přinášeli je pravidelně do Gazy a odnášeli z ní zase předměty z jihu. Strabo praví, že bylo takové množství vonných látek a koření v Arabii, že domorodci jich užívali jako holi a paliva. — Dr. J. W. Jack v časop. The Expository Times, červen 1939. F. K.

ROZHLEDY PO ŽIVOTĚ NÁBOŽENSKÉM A CÍRKEVNÍM.

1. Svobodné křesťanství a ekumenické hnutí.

Frankisiek Kovar

Poslední Bulletin Svazu svobodného křesťanství podává o této otázce krátkou informaci z pera sekretáře dr. Bleekera. Praví se v ní: „V poslední době byla vedena korespondence mezi naším sekretariátem a generálním sekretariátem zatímního výboru Světové rady církví, aby byl ujasněn vztah mezi svobodným křesťanstvím a ekumenickým hnutím. S obou stran je nejvážnější vůle vytvořit užší spolupráci. Avšak nemohou být podceňovány obtíže, které je nutno překonat.

V této chvíli Svaz svobodného křesťanství už nemůže učinit dalších kroků. Musíme čekat, až zatímní výbor rozhodne otázku, může-li být Svaz svobodného křesťanství zastoupen v shromáždění Světové rady svým pozorovatelem. To bude rozhodnuto příštího roku.

Zatím mají svobodné církve odpovědět na pozvání, aby se staly členy Světové rady. Angličtí unitáři a čs. církve už odpověděli záporně, obojí z důvodů, že čestnost jim zakazuje přijmout dobře známou basi Světové rady (božství Kristovo). Remonstranti v Holandsku se rozhodli pokračovat ve spolupráci, ale s podmínkou, že base bude znova podrobena úvaze. Mennonité také přijali pozvání podmíněčně.

Snad z toho někdo vyvodí důsledky, že výsledky našich snah jsou hubené. Snad je to pravda pro tuto chvíli pokud jde o viditelné výsledky našich protestů. Ale je také druhá stránka našeho jednání se Světovou radou. Svobodné křesťanství prochází obdobím reorientace. Musíme nově formulovat svou víru a nově zbudovat svou organizaci. Přítomná situace nám nedovoluje získat překvapujících úspěchů. Ale musíme pracovat pro budoucnost. Proto je velmi důležité, aby naše principy byly správné a naše základy pevné. To znamená, že musíme také nalézt theoreticky odůvodněné stanovisko k takovým hnutím, jako je hnutí ekumenické. Co můžeme učinit v této chvíli pro objasnění toho vztahu, posílí naši pozici v budoucnosti. Posílí nás, budeme-li mít jasno pro sebe i pro jiné v tom, co nám křesťanství znamená a jak dalece máme právo se nazývat křesťany. To je část naší historické úlohy: obnovit tradiční hodnoty křesťanství.“

F. K.

2. Resoluce českého křesťanského studentstva o sjednocení církví.

Frankisiek Kovar

Konference křesťanského studentstva, konaná v Jimramově ve dnech 29. VI.—6. VII. 1939, počítujíc živě oekumenickou výzvu „Ut omnes

unum sint“ a vzpomínajíc na význam „České konfese“ a na odkaz J. A. Komenského, vítá všechny snahy po sblížení a sjednocení českých evangelických církví. Proto vyslovuje přání, aby Svaz evangelických církví v Čechách a na Moravě byl co nejdříve reorganisován a jeho činnost obnovena. Vedena přáním, přispěti k brzkému a úspěšnému zakončení sjednocovacího úsilí, doporučuje Konference křesť. studentstva Svazu k úvaze jako programové body pro nejbližší dobu:

1. Provést koordinaci činnosti ev. církví v praxi (výměna kazatelen, soustředění vyučování mládeže, misijní práce v jednom místě a pod.). V tomto jako v mnohém jiném možno čerpat poučení ze sjednocovacího procesu českých evangeliků za světové války.

2. Organisovat ještě letos konferenci kazatelů a starších všech denominací k duchovnímu prohloubení, k vzájemnému poznání i sblížení a k misijnímu posílení.

3. Vydat ke dni 8. listopadu jménem všech našich ev. církví společné evangelisační prohlášení (vyznání) a výzvu k věřícím a k celému národu pod heslem: „Pokání číňte, nebo přiblížilo se království nebeské“ (Mat. III., 2).

4. Starat se programově spolu s Kostnickou jednotou, která na poli sjednocení vykonala již značnou práci, aby Kostnické jiskry uveřejňovaly příspěvky členů jednotlivých ev. církví a směrů co možná pravidelně a rovnoměrně a dbát o to, aby v církevních časopisech všech denominací se věnovala otázce sjednocování soustavná pozornost.

5. Hledat spolupráci s ČČS.

Křesťanské studentské sdružení (Akad. Ymka), Jeronym a jiné složky křesťanské mládeže, organisované v jednotlivých církvích a zastoupené na konferenci, slibují u vědomí odpovědnosti, kterou má v dnešní době mladá generace a inteligence zvláště, že přispějí církvím i Svazu modlitbou i skutkem v jejich oekumenických snahách v přesvědčení, že tak plní závazek pracovat ve smyslu hesla své konference: „Pro národ, posvěcený v Bohu.“

F. K.

3. Církevní rozvrstvení v Říši.

Franko Kovař

Nedávné sčítání lidu v Říši nám teprve umožní, až budou uveřejněny jeho výsledky, vidět přesně, k jakým změnám došlo za poslední dobu v oblasti náboženské. Zatím uveřejňujeme odhad církevního rozvrstvení, jak jej přinesl Protestantenblatt ze 16. dubna 1939, tedy před sčítáním.

„Ke konfesijní statistice Německé říše přináší Dr. Nietzsche ve 4. č. časop. Wartburg příspěvek, který se pečlivě pokouší uchopit obtížné věci. Před připojením Rakouska bylo v Říši okrouhle 41 milionů protestantů, 21 milionů římských katolíků, 26 mil. bezkonfesních. Připojením stoupl počet katolíků o 6 mil., počet protestantů jen o 330.000. Po včlenění Sudetska bylo sotva možno zjistit čísla. Sudetskem, Čechami, Moravou a Slezskem přichází asi 10½ mil. obyvatelů k Říši. Dr. Nietzsche počítá 8,2 mil. římských katolíků, 850.000 členů čs. církve, 300 tisíc členů česko-bratrské církve, 140.000 členů německé evangelické církve, pro všechny protestantismus v Čechách a na Moravě asi půl milionu, starokatolíků